

другої його половини, носила суперечливий характер. Вплив зовнішніх та внутрішніх чинників були запорукою якісних перетворень, що відбулися впродовж ХІХ століття в сфері управління вищими навчальними закладами. Таким чином, міністри народної освіти реалізовували в своїй діяльності засадничі ідеї внутрішньої державної політики, яка змінювалась під впливом суспільно-політичних подій, що відбувалися в Російській імперії у ХІХ столітті. Особистісні риси та якості міністрів народної освіти, рівень їх компетентності, діяльність та життєвий шлях можуть стати предметом подальшого вивчення та аналізу.

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ

Кіцак Тарас Миколайович

Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України
79491, вул. Сухомлинського, 16, м. Львів, смт Брюховичі, Україна

Використавши історичний метод теоретичного дослідження розглянутий розвиток вітчизняної системи підготовки державних службовців шляхом аналізу законодавчих та підзаконних нормативних актів, що регулюють державну політику у даній сфері.

Використавши історичний метод теоретичного дослідження розглянемо розвиток вітчизняної системи підготовки державних службовців (ПДС) шляхом аналізу законодавчих та підзаконних нормативних актів, що регулюють дану сферу державної політики.

1992 рік – утворений Інститут державного управління і самоврядування при Кабінеті Міністрів України (ІДУС); призначені його співдиректори; затверджений його Статут; затверджене Положення про прийом слухачів до ІДУС;

1993 рік – затверджене нове Положення про прийом слухачів до ІДУС; законодавчо закріплений обов'язок державних службовців підвищувати свою кваліфікацію;

1995 рік – затверджене нове Положення про прийом слухачів до ІДУС та його філіалів; утворена Українська Академія державного управління при Президентіві України (УАДУ); затверджене положення про УАДУ; затверджена Програма кадрового забезпечення державної служби;

1996 рік – затверджене Положення про прийом слухачів до УАДУ; конституційно закріплене право рівного доступу громадян до державної служби; затверджене Положення про порядок стажування слухачів УАДУ; затверджене Положення про працевлаштування випускників УАДУ;

1997 рік – затверджені Положення про систему ПДС і Положення про єдиний порядок підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації керівників державних підприємств, установ і організацій;

1999 рік – затверджений Порядок формування державного замовлення на ПДС;

2000 рік – затверджена Стратегія реформування системи державної служби в Україні; затверджена Комплексна програма ПДС; утворена Координаційна рада з питань державної служби при Президентіві України;

2001 рік – затверджене нове Положення про УАДУ та основні напрями її реформування; філіали УАДУ перейменовані в регіональні інститути;

2002 рік – затверджені нові Положення про прийом слухачів, про порядок стажування та про працевлаштування випускників УАДУ; ухвалена Концепція проекту Закону України «Про систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців»;

2003 рік – УАДУ було надано статус національної і перейменовано її у Національну академію державного управління при Президентові України (НАДУ); у складі НАДУ утворено дорадчий орган – Наглядову раду;

2004 рік – затверджене положення про Наглядову раду НАДУ; схвалена Концепція адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів ЄС; затверджені нові Положення про прийом слухачів, про порядок стажування та про працевлаштування випускників НАДУ; затверджена Програма розвитку державної служби на 2005-2010 рр.;

2006 рік – ухвалено Концепцію розвитку законодавства про державну службу в Україні; започаткована Модернізація загальнонаціональної системи ПДС;

2008 рік – змінений персональний склад Наглядової ради НАДУ;

2009 рік – змінений персональний склад Наглядової ради НАДУ;

2010 рік – затверджене нове Положення про систему ПДС; утворено робочу групу з розроблення проекту концепції реформування НАДУ.

Отже, проаналізувавши законодавчі та підзаконні нормативні акти, що регулюють державну політику у сфері ПДС, нами окреслені основні етапи розвитку системи підготовки державно-управлінських кадрів в Україні.

РОЛЬ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Климентович Ольга Богданівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Представлені переваги і можливості формування паритетної свідомості особистості в системі соціокультурних взаємозв'язків через впровадження гендерної освіти.

У сучасних умовах неможливо ставитись до особистості без урахування соціокультурних особливостей статі. З'являється новий категоріальний апарат, що містить терміни з ключовим словом "гендер", які дозволяють більш повно вивчити особистість та її особливості

Відповідно до сучасного зразка європейської гендерної культури національні особливості потребують узгодження з міжнародними стандартами, в тому числі в найважливішій галузі культури – освіті. Слід зазначити, що гендерна культура, як складник системи демократичних цінностей, перебуває на початковому етапі формування. Першопричиною цього є залишки патріархальної ідеології минулих часів. Також немалу роль відіграють певні фактори, котрі стримують розвиток та становлення гендерної культури як такої. Їх основу складають неформована система соціальних відносин, постійне реформування політичної системи, тіньова економіка.